

BIULETYN KOWIEŃSKI

W I L B I

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) WIELKA-POHULANKA 19—7.

Nr.

Wilno, dnia 10 lutego 1934 r.

1903.-

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Dział. Str.

1. "Lietuvos Žinios" o pakcie polsko-niemieckim.-

I. 1.

K r o n i k a .

2. Książka niemiecka o planach Niemiec na Wschodzie a "Liet.Aidas".-

" "

3. Nowy zarząd "Unji Bałtyckiej".-

" 2.

4. Dokoła rokowań handlowych z Anglią.-

" "

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

K r o n i k a .

5. Deklaracja prezydium Przedstawicielstwa Studenckiego w sprawie reform akademickich.-

III. "

6. Zatwierdzenie nowej Rady Adwokatów.-

" "

VII. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

K r o n i k a .

7. Prezydent Smetona o sprawach kłajpedzkich.-

VII. "

8. Aresztowania hitlerowców w Kłajpedzie.-

" 3.

9. Pobieranie płac przez usuniętych urzędników kłajpedzkich.-

" "

10. Delegacja Litwinów kłajpedzkich w Kownie.-

" "

11. Nowy prokurator Kraju Kłajpedzkiego.-

" "

12. Litewsko-angielskie rokowania handlowe w ujęciu kłajpedzkiej Izby Handlowo-Przemysłowej.-

" "

X

X

X

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

"L i e t . Ż i n i o s" o p a k c i e p o l s k o - n i e m i e c k i m . "Liet.Żinios" Nr.31 z 7.II.1934 r. List z Warszawy p.t."Pol-sko-niemiecki pakt o nieagresji". Streszczenie:

Nie ulega wątpliwości, że pakt polsko-niemiecki z 26 stycznia r.b. jest jednym z najważniejszych dokumentów politycznych z czasów ostatnich, zwłaszcza, skoro się uwzględni, że długi czas zdawało się, iż pakt podobny nie będzie możliwy bez poprzedniej rewizji zachodnich granic Polski na korzyść Niemiec. Pakt polsko-niemiecki oznacza ni mniej, ni więcej, jak uznanie na przeciąg 10-ciu lat granic polsko-niemieckich, stworzonych przez niecierpiący przez Niemców Traktat Wersalski.

Pakt polsko-niemiecki jest jednym z największych sukcesów dyplomacji polskiej w ciągu niepodległego istnienia Państwa Polskiego. Jak zauważa krakowski "Czas", pakt polsko-niemiecki daje wreszcie Polsce gwarancje, jakich nie dał jej ani Traktat Wersalski, ani układ lokar-neński. Cała prasa polska z uznaniem podkreśla podpisanie paktu z Niemcami. Jeden tylko "Robotnik" wyraża niezadowolenie z kumania się Piłsudskiego z Hitlerem. Prasa niemiecka również spotyka pakt o nie-agresji zupełnie przychylnie.

Skąd ta "zmiana" w stanowisku Niemiec? Jak się zdaje, całkiem słusznie, oświetlają to moskiewskie "Izwestija", które poruszają sprawę rekompensat, jakie Niemcy musiały uzyskać ze strony Polski wzamian za wyrzeczenie się zmiany granic przy pomocy siły. Uwaga "Izwestij" jest zupełnie słuszna. Niemcy hitlerowskie znajdują się w sytuacji "splendid isolation". Pragnąc wyjść z tej izolacji, Niemcy mają się wszelkich sposobów. Jednym z tych sposobów jest właśnie pakt o nie-agresji z Polską. Jest rzeczą całkiem zrozumiałą, że Polska chętnie ten pakt podpisała, gdyż obecni politycy polscy jako konsekwentni realiści, starają się wyzyskać każdą koniunkturę polityczną, mogącą przynieść Polsce większe czy mniejsze korzyści. Sądzić należy, że Polsce nie trzeba było wplątywać się w jakieś zakulisowe kombinacje Hitlera. Dla Hitlera było ważną rzeczą wygrać czas ze względów taktycznych dla należytego przygotowania się do wojny. Być może, iż według obliczeń niemieckiego sztabu głównego potrzeba właśnie 10-ciu lat, by należycie się przygotować do innej rozmowy, by przyłączyć Austrię, Zagłębie Saary i t.d. Tymczasem więc uznano zachodnie granice Polski. Inaczej trudno oceniać podpis hitlerowskich Niemiec pod paktem o nieagresji. W głębi duszy nie oceniają go inaczej zapewne nie tylko p.Lipski w Berlinie, lecz i Marszałek Piłsudski z Beckiem Jasną jest bowiem rzeczą, że rewizja zachodnich granic Polski jest równoznaczna z wojną. Dzisiaj zaś hitlerowskie Niemcy są zbyt słabe, by się w wojnę wplątywać. Politycy polscy są zaś zbyt rozsądni, by zrozumieć, iż nikt przeciwko Niemcom nie zorganizuje wojny przewencyjnej, by utrudnić niemieckie zbrojenia. Zbyt wielkie bowiem zachodzą przeciwnieństwa interesów pomiędzy państwami Europy. Lepiej więc mieć w ciągu 10-ciu lat jaki taki pokój z najniebezpieczniejszym sąsiadem niemieckim, aniżeli być w ciągłym stanie quasi wojny.

"Gazeta Polska", polemizując ze Stalinem, który polskiej polityce zagranicznej zarzuca m.in. zygzakowatość, oświadczyła, że celem polityki polskiej był i jest pokój, potrzebny wyniszczonej wojną Polsce, jak woda rybnie.

Powyższy list z Warszawy zaopatruje redakcja "L.Żinios" w następujący przypisek: Autor listu niczem nie uzasadnia twierdzenia, że Polska nie miała potrzeby wdawać się w zakulisowe kombinacje. W związku z tem opinia autora listu nie jest przekonująca.

K r o n i k a .

K s i a ż k a n i e m i e c k a o p l a n a c h N i e m i e c n a W s c h o d z i e a " L i e t . A i d a s" . "Liet.Aidas" Nr.31 /II.1934/ zamieszcza recenzję wydanej niedawno w Dreźnie książki niemieckiej p.t."Raum deutscher Zukunft - Grenzland im Osten". Autor tej książki snuje plany kolonizacji niemieckiej na Wschodzie, dowodząc, że Niemcy mają prawo do ziem położonych nad Bałtykiem. Książka roi się od aluzji pod adresem Litwy, jako terenu przyszłej ekspansji niemieckiej. W związku z tem, "L.Aidas" w końcu swej recenzji oświadcza: Dopóki tego rodzaju książki są swobodnie w Niemczech kolportowane, nikt nie będzie ufał pokojowym oświadczeniom niemieckim. Wschód wi-

nien przygotować się wspólnymi siłami do odparcia niemieckich zakusów. Wszyscy powinni pamiętać o świętych tradycjach Grunwaldu.

Nowy zarząd "Unji Bałtyckiej". Prasa kowieńska /z 7.II.1934 r./: Jak podaje Litwa z Rygi, nowym prezesem Unji Bałtyckiej został obrany b.premjer Łotewski p.J.Pauļuks. Na wiceprezesów obrano prezesów towarzystw zbliżenia łotewsko-litewskiego i łotewsko-estońskiego pp.Rittera i Alberinga. Generalnym sekretarzem został p. poseł Ozols.-

Dokoła rokowań handlowych z Anglią. Prasa kowieńska /z 7.II.1934/: Jak donosi agencja Reutersa z Londynu, rokowania handlowe między Anglią i krajami bałtyckimi mają pomyślny przebieg.

5 lutego odbyły się posiedzenia litewskiej i angielskiej delegacji handlowej. Rozmowy z delegatami łotewskimi prowadzone są w dalszym ciągu. Data wyjazdu delegacji łotewskiej nie została jeszcze ustalona.

Narady z Estończykami również przebiegają pomyślnie. Cały czas poświęcony jest na przezwycięzenie pozostałych trudności.-

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

K r o n i k a .

Deklaracja prezydium Przedstawicielstwa Studentckiego w sprawie reform akademickich. Prasa kowieńska /z 5.II.1934/: 2 lutego odbyło się drugie skolei w r.b. posiedzenie plenarne Przedstawicielstwa Studentckiego uniwersytetu kowieńskiego. Poruszano sprawy organizacyjne. M.in. prezes Przedstawicielstwa Studentów p.Sabalīs wygłosił deklarację nowego prezydium. Deklaracja przewiduje różne reformy zmierzające do stworzenia warunków jednolitej reprezentacji młodzieży kowieńskiej.-

Zatwierdzenie nowej Rady Adwokatów. Prasa kowieńska /z 7.II.1934/: Nowoobrana Rada Adwokatów nie przesłała jeszcze ministrowi Sprawiedliwości swego spisu dla zatwierdzenia, ponieważ nie upłynął jeszcze termin zaskarżenia wyborów Rady przez prokuratora Izby Apelacyjnej.

Jak podają ze źródeł wiarygodnych, prokurator Izby Apelacyjnej nie zamierza kwestjonować wyborów.-

VII. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

K r o n i k a .

Prezydent Smetona o sprawach kłajpedzkich. Prasa ryska /z 10.II.1934 r./: Pismo kłajpedzkie "Lietuvos Keleivis" zamieściło wywiad z prezydentem Smetoną na tematy kłajpedzkie. Prezydent Smetona oświadczył, że Kłajpeda związana jest z Litwą węzłami naturalnymi. Port kłajpedzki stworzony jest tylko dla Litwy, a nie dla jakiegoś innego kraju. Rząd litewski wydaje duże sumy na rozbudowę portu. W związku z tem kłajpedzianie powinni w sposób naturalny ciężać ku Litwie, stanowiąc wraz z nią jeden żywy organizm. Niestety teoria rasowości zaczyna się rozszerzać również w Kłajpedzie. Litwini są może jeszcze większymi aryjczykami, niż kto inny. Nikt jednak nie może się szczycić pochodzeniem rasowym. Litwini żywią wielki szacunek dla niemieckiej kultury i niemieckiego narodu. Współpraca między narodami możliwa jest jednak tylko przy uczciwych i sprawiedliwych warunkach. Litwinom obca jest idea asymilacji w stosunku do kłajpedzian. Niemcy kłajpedzcy mogą pozostawać Niemcami. Litwa żąda jednak od nich wierności dla Państwa Litewskiego.

Władze autonomiczne - mówił dalej prezydent Smetona - często nie spełniają zaleceń statutu kłajpedzkiego, podczas gdy centralne władze litewskie nigdy na statut ręki nie podnosiły. Władze autonomiczne winne się przystosować do nowych wymagań życiowych.-

Litwini nie asymilując Niemców kłajpedzkich powinni jednak budzić poczucie narodowe wśród kłajpedzkich Litwinów. Litwa nie może tolerować asymilacyjnych tendencji kłajpedzkich Niemców.-

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

III. ZAGADNIENIA POWIĄZANE Z WYKONANIEM

K r o t k a

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

VI. WNIOSKI

K r o t k a

W tym celu należało przede wszystkim...

Aresztowania hitlerowców w Kłajpedzie. /II.1934/: Według oficjalnych informacji pochodzących z Kowna, władze bezpieczeństwa publicznego od dłuższego czasu otrzymywały wiadomości, iż pewne niemieckie ugrupowania prowadziły w okręgu Kłajpedy działalność antypaństwową. Z posiadanych przez władze litewskie informacji i dowodów wynika, że ugrupowania te i ich członkowie pozostawali w stosunkach z zagranicą. W związku z tą działalnością władze policyjne postanowiły zlikwidować niemiecką socjalistyczną partję ludową wraz z zależną od niej grupą młodzieży. Stwierdzono również, iż niemiecka chrześcijańsko-socjalistyczna partja prowadziła podobną działalność.

W związku z ujawnionymi faktami, 9 lutego władze litewskie aresztowały przywódcę niemieckiej socjalistycznej partji ludowej Neumanna oraz trzech innych członków stronnictwa. Poza tem dokonano licznych rewizyj w lokalach partyjnych i w mieszkaniach prywatnych członków stronnictwa. Oczekiwane są dalsze aresztowania.-

Pobieranie płac przez usuniętych urzędników kłajpedzkich. Prasa kowieńska /z 7.II.1934/: Jak donoszą z Kłajpedy, usunięci ze stanowisk urzędnicy obywatele niemieccy otrzymują po dawnemu swę pensję, mimo, że nie wykonywują swych obowiązków, zgodnie z rozporządzeniem gubernatora. Dyrektorjat wypłaca im pensję na mocy niemieckich ustaw, zgodnie z którymi urzędnicy mogą być usunięci ze stanowisk bez kompensacji, względnie emerytury jedynie na mocy wyroku sądu administracyjnego. Aby nie płacić pensyj usuniętym ze stanowisk urzędnikom, należałoby zmienić odpowiednią ustawę, ale obecny Sejmik na to się nie zgodzi.-

Delegacja Litwinów kłajpedzkich w Kownie. Prasa Kowieńska /z 5.II.1934/: 3 lutego przybyła z Kłajpedy delegacja kłajpedzkich Litwinów na czele z przywódcą litewskich organizacji w Kraju Kłajpedzkim p.Simonaitisem. W skład delegacji wchodzi przedstawiciele organizacji rolniczych pp.Reizgis, Borchert i Žilus, przedstawiciele związków społecznych dr.Trukanas i Bruvelaitis oraz litewskich związków robotniczych pp.Adomons i Paura. Delegacja przybyła celem złożenia sprawozdania o sytuacji politycznej i gospodarczej w Kraju Kłajpedzkim. Na dworcu kolejowym powitał delegację sekretarz generalny związku narodowców p.Rastenis.

Delegacja była przyjęta przez премьера Tubelisa, a następnie delegaci byli na posłuchaniu u prezydenta Smetony.-

Nowy prokurator Kraju Kłajpedzkiego. Prasa kowieńska /z 5.II.1934/: Dyrektorjat Kraju Kłajpedzkiego mianował członka sądu kłajpedzkiego p.Sketze głównym prokuratorem Kraju Kłajpedzkiego zamiast p.Swinteka, który, jak wiadomo, został usunięty z tego stanowiska i wyjechał do Niemiec.-

Litewsko-angielskie rokowania handlowe w ujęciu kłajpedzkiej Izby Handlowo-Przemysłowej. Prasa kowieńska /z 7.II.1934 r./: Na posiedzeniu kłajpedzkiej Izby Handlowo-Przemysłowej, jakie się odbyło 1 lutego, złożono sprawozdanie o projektowanej angielsko-litewskiej umowie handlowej.

Sprawozdawca zaznaczył, co następuje:

Anglja chce zawrzeć z Litwą umowę podobną do podpisanej dn.29 września 1933 r. umowy handlowej z Finlandją. Anglji przedewszystkiem chodzi o zredukowanie znacznych pasywów swych stosunków handlowych i zabezpieczenie oraz zwiększenie swego zbytu do tych państw. Anglja, pomijając nieznaczne punkty, nie uczyniła jednak żadnych przyrzeczeń, które polepszyłyby dotychczasową sytuację Finlandji. Szereg pozycji celnych, zwłaszcza dotyczących produktów rolniczych, jak również przemysłu drzewnego, papierniczego i celulozowego zostało traktatowo zastrzeżonych. Ustępstwa te będą przyługiwały również Litwie na zasadzie największego uprzywilejowania. Litwa jest pierwszym państwem rolniczym o stałej walucie, które przystępuje do zawarcia umowy handlowej z Anglją. Okoliczność ta ma znaczenie o tyle, że ceny importowanych artykułów rolniczych w Anglji od czasu spadku funta spadły.

Istnieje przeto niebezpieczeństwo, że przy cenach, które państwom rolniczym spowodu ich zdeprecjonowanej waluty dają zyski, Litwa ze względu na swą stałą walutę, nie będzie mogła pokryć kosztów produkcji.-

